EDITURA SF. M-RI NEAMȚU

CANONUL
— și —
ACAFTISTUL

SFÂNTULUI MARELUI MUCENIC

MINA

(după ediția din Iași 1862)

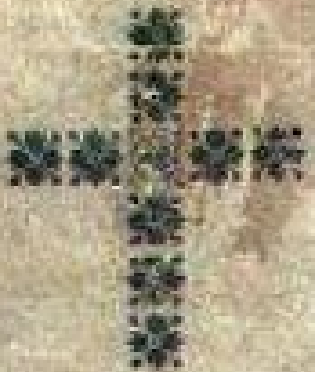

Tipografia Sf. Mănăstiri Neamțu
— 1927 —

EDITURA SF. MĂRI NEAMȚU

CANONUL

— ȘI —

ACAFTISTUL

SFÂNTULUI MARELUI MUCENIC

MINA

(după ediția din Iași 1832)

Tipografia Sf. Monastiri Neamțu

CANONUL SI ACAFTISTUL
SFÂNTULUI MARELUI MUCENIC
MINA

din slujba și vieața sfântului pentru ajutorul celor asupriți.

Pesna 1. glas 4. Irmos.

Deschide-voiu gura mea...

Sfinte Mucenice Miná, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Mie celui ce cinstesc pomenirea şi nevoinţele tale cele viteze, Minà pururea pomenite, roagă-te să mi se trimită strălucirea de lumină dătătoare, gonind norul necunoştinţii mele.

Sfinte mucenice Minà roagă-te...

Dorind a vedeà nemurirea ceeace va să fie, ai voit a murì Mucenice muncindu-te râvnind patimilor celui ce cu moartea au surpat pre moarte. Minà fericite.

Sfinte mucenice Minà, roagă-te...

Nesuferind pururea pomenite a vedeà ocărând pre Dumnezeu, te-ai depărtat petrecând în munţi, găsindu-te pre tine spre chinuire şi spre nevoinţă, care le-ai săvârşit cu gând întărit.

Slavă... Şi acum..

Ca o masă însufleţită ai încăput întru tine pâinea vieţii noastre, ca un rug nu te-ai ars ţiind focul şi ca o vie neadăpată odrăsleşti strugurul cel nelucrat, ceeace eşti fără prihană.

Pesna 3. Irmos.

Nu întru înţelepciune şi în putere...
Sfinte mucenice Miná, roagă-te...

Întărtându-se tiranul de cuvintele tale cele prea înţelepte, te chinuià, pre tine fără de milă cu vine de bou crude, socotind că te va pleca cu acelea, Minà fericite.

Sfinte mucenice Miná, roagă-te...

Uitându-te cu ochii cei de gând către Domnul, ai suferit asprimea chinurilor trupului cele cu multă greutate cu vitejia gândului, Miná, fericite.

Sfinte mucenice Miná, roagă-te...

Nespăimântându-te de durerea cea mare a muncilor, având rîvnă dumnezeească, ai mers către nevoinţă strigând; necăutându-mă nimenea, am venit de sinemi chemat.

Slavă... Şi acum...

Din porţile iadului m'au scos cela ce s'au întrupat din tine, primind moarte de bună voie, fiind eu omorît de mâncarea cea rea a lemnului, ceeace eşti cu totul fără prihană.

Pesna 4. Irmos.

Cela ce şade întru slavă..-

Sfinte mucenice Miná, roagă-te...

Cu stropirea sângiurilor tale ai stins jeraticul a multor dumnezei, tabăra dracilor s'a cufundat ; iar Biserica lui Dumnezeu s'a adăpat, Mucenice prea fericite Minà vrednicule de laudă.

Sfinte mucenice Minà, roagă-te...

Cu spânzurarea pre lemn închipueşti patima Crucii, care a omorît pre şarpele cel amar, Mucenice: iar şuviţerile răbdându-le, pricinuesc ţie desfătările cele din cer prea viteazule.

Sfinte Mucenice Minà, roagă-te...

Luat-ai ispite de dureri preste fire pătimitorule, că, cu dragostea cea dumnezeească biruindu-ţi firea ta, nu-ţi făceai uitare Minà, îndemnându-te a sârgui către chinuri bucurându-te.

Slavă.. Şi acum...

Născut-ai pre Dumnezeu, carele s'au întrupat negrăit, zidindu-şi casă din sângiurile tale, pre acela ce se cunoaşte în două firi şi în două voiri, după cuviinţă dumnezeească, ceeace eşti neispitită de nuntă.

Pesna 5. Irmos :

Necredincioşii nu vor vedea...

Sfinte Mucenice Minà, roagă-te...

Strălucit-ai cu razele cele luminoase ale muceniciei, întunecând nedumnezeirea cea împâclată prea înţelepte, şi ai luminat plinirile credincioşilor pătimitorule Minà prea lăudate.

Sfinte Mucenice Minà, roagă-te...

Pierdutu-s'a toată gândirea vrăjmaşilor cu răbdarea ta cea tare, că nici foamea, nic bătăile, nici arsura, nici usturimea spinilori n'au tâmpit osârdia ta.

Slavă... Şi acum...

Născându-se din tine Izbăvitorule mai prè sus de fire, mă înnoeşte cel stricat, mântuindu-mă din blestemul cel de temut, Maică a lui Dumnezeu preacurată, pre care roagă'l ca să ne mântuim noi.

Pesna 6. Ilmos.

Strigat-a mai 'nainte închipuind....
Sfinte Mucenice Minà, roagă-te...

Fără de dureri rămâi arzându-te în foc, şi frecându-ţi-se coastele cu târsâni de păr; că fiind împreună cu tine Darul cel dumnezeesc, te întărea pre tine Minà.

Sfinte Mucenice Minà, roagă-te...

Stătut-ai înaintea divanurilor celor tirăneşti judecându-te şi vădind înşelăciunea, Minà pururea fericite; iar pre tine te-ai dat a fi stâlp de bună credinţă credincioşilor.

Sfinte Mucenice Minà, roagă-te...

Cu sudorile patimilor tale, ai uscat înşelăciuneà idolilor, şi pre tine te-ai făcut lăcaş cinstitei Treimi, purtătorule de chinuri, vrednicule de minuni Minà.

Slavă... Şi acum...

Vindecă patimile cele nevindecate ale suf-

letului meu Prea curată, cu doctoria bunătăţii tale, ceea ce ai născut, celor ce sunt în lume, pre bunul şi Mântuitorul Hristos

Condacul Sfântului Miná ; glas 4.

Podobie :

Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Din oastea cea vremelnică te-au răpit, şi celei nestricăcioase te-au arătat părtaş pre tine purtătorule de chinuri Minà, Hristos Dumnezeul nostru, cela ce este Mucenicilor cunună nestricăcioasă.

Icos.

De mare veselie solitoare este nouă pomenirea Mucenicilor, împotriva patimilor, vitejie şi biruinţă asupra vrăjmaşilor arătându-ne, întru luminatul şi cuviosul dar al mărturisirii. Veniţi dar întru aceasta iubitorilor de praznic toţi să ne veselim, cu bucuria cea mai bună decât veselia cea vremelnică şi mai desăvârşit pomenirea lui Minà pătimitorului săvârşind, şi luând darul dezlegării de patimi. Că dătătorul acestora Hristos Dumnezeu este, cela ce este Mucenicilor cunună nestricăcioasă.

Voind cineva a face numai paraclisul Mucenicului fără de icoase, după cetirea Icosului de mai sus, va zice prochimenul:

Minunat este Dumnezeu, întru Sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Stih: Intru adunare binecuvântaţi pre D-l.

Şi Evanghelia dela Luca. Cap. 18. stih. 2

Zis'au Domnul pilda aceasta: un judecător oarecare, era întru o cetate, c a r e de Dumnezeu nu se temeá şi de oameni nu se ruşina. Erà şi o văduvă în cetatea aceia şi veneà la dânsul, zicând: izbăveşte-mă de pârâşul meu; şi nu vrea multă vreme; iar după aceea a zis întru sineşi: de şi de Dumnezeu nu mă tem, şi de oameni nu mă ruşinezi, dar pentrucă îmi face supărare văduva aceasta, o voiu isbăvi pre ea, ca nu până în sfârşit viind să mă supere. Şi au zis Domnul: auziţi ce grăeşte Judecătorul nedreptăţii? Dar Dumnezeu au nu va face izbăvire aleşilor săi, cari strigă către dânsul ziua şi noaptea, de şi în delung îi rabdă pre dânşii? Zic vouă, că va face izbăvirea lor curând.

După aceasta Pesna 7, şi sfârşitul.

Zici Tatăl nostru de
3 ori și începi

ICOASELE ŞI CONDACELE
ACAFTISTULUI
Sf. MUCENIC MINA

Condacul I.

Folositor şi ajutător mare te-ai arătat lumii în primejdii Mucenice, că pre mulţi ai izbăvit de pagube. Furii urn ărind, pierderile depărtându-le şi celor ce aleargă la tine cu credinţă, împlinind cererea lor; pentru aceasta te rugăm: fii milostiv şi nouă cari îţi cântăm:

Bucură-te Mina mult pătimitorule.

Icos. I.

Intrupându-se Cuvântul Lui Dumnezeu, s'a

luminat făptura, şi printr'nsul a izvorât mulţimea Mucenicilor, carii au pătimit până la sânge, făcându-se apărători neputincioşilor, pentru aceasta îţi cântăm:

Bucură-te stea neapusă.

Bucură-te rază de nematerialnic foc.

Bucură-te lumina păgubaşilor.

Bucură-te căderea celor răpitori.

Bucură-te taina, care destăinueşti nelegiuirea.

Bucură te stavilă, care opreşti rătăcirea.

Bucură-te stâlp, care împiedici necuviinţa.

Bucură-te adânc, care pierzi lăcomia.

Bucură-te suflarea, care întăreşti inimile suferinzilor.

Bucură-te mână, care descoperi prădăciunile urmate.

Bucură-te lanţ, care fereci pre făptuitorul celor rele.

Bucură-te negură, care întuneci gândurile necurate.

Bucură-te Mina mult pătimitorule.

Condac. 2.

Biruitor grabnic te-ai făcut prigonitorilor celor ce voesc a răpi munca săracului amărât de soartă şi a stinge fiinţa lui, amenin-

ţându-se de întâmplări; pentru aceasta îţi strigăm: slavă ţie Mucenice şi lui Dumnezeu laudă, Aliluia.

Icos. 2.

Să nu se învrednicească nelegiuiţii a ne supune supt picioarele lor, Sfinte, când se pornesc asupra noastră ca valurile mării, ce vin spumegând pre aripele vânturilor turbate, ci să cază ca spicele ţarinii de faţa ta şi te binecuvântăm, zicând:

Bucură-te nădejdea noastră cea tare.
Bucură-te căderea nelegiuiţilor vrăjmaşi.
Bucură-te îngrădirea nesăţioaselor hiare.
Bucură-te înfrânarea mândrilor răpitori.
Bucură-te că se cutremură acei ce calcă poruncile tale.
Bucură-te că se chinuesc cei ce nu chiamă într'ajutor numele tău.
Bucură-te că se ticăloşesc cei ce nu cinstesc minunile tale.
Bucură-te că se tulbură cei ce te amărăsc.
Bucură-te că se laudă cei ce îţi mulţumesc ţie.
Bucură-te că de mila ta toată făptura se veseleşte.
Bucură-te că de îngrozirea ta toţi greşiţi se pocăiesc.

Bucură-te al umilinților izbăvitorule.
Bucură-te Mina mult pătimitorule.

Condac 3.

Dreptatea și pacea având în cugetul tău, ai părăsit tabăra Frighiei, ne mai putând suferi ca să vezi închinăciunea idolească; pentru aceasta suindu te la munte, cu post și rugăciuni ți-ai curățit sufletul de păcat și te-ai întărit în credința Domnului nostru Iisus Hristos, cântând: Aliluia.

Icos. 3.

Elinii, ne mai răbdând urmările tale sfinte, prin care se defăima înșelăciunea lor cea idolească, căci propoveduieai credința lui Hristos poporului și dovedeai că el este Dumnezeu, carele face minuni; iar nu pietrile și arma, te-au supus muncilor, ce le-ai primit cu dragoste.

Bucură-te cel ce ai fost frecat preste tot trupul cu târsâne.
Bucură-te cel ce ai fost ars pre urnă cu foc.
Bucură-te cel ce ai răbdat usturimea ciulinilor.
Bucură te că ai fost străpuns preste tot cu sule.
Bucură-te că ai suferit pre tâmplele tale ciocanele de fier.

Bucură-te că şi alte munci ai suferit cu răbdare.

Bucură-te că n'ai imputat voinţii lui Dumnezeu pentru pătimirea ta.

Bucură-te că mai ales te ai luptat cu bucurie împotriva trupului şi a sângelui.

Bucură-te că Alexandria s'a îngrozit de credinţa ta cea tare.

Bucură-te că tiranii se mustrau de cutezarea ta.

Bucură-te că ne având cu ce te mai spăimânta, au poruncit de te-au tăiat cu sabia.

Bucură-te că mulţi din privitori te binecuvântau, zicând:

Bucură-te Mină mult pătimitorule.

Condac. 4

Fericita credinţă a Răsăritului ridicând în sfârşit cornul între popoarele păgâneşti, după căderea tiranilor monarhi vrăjmaşi creştinătăţii, s'a zidit în Alexandria Biserica ta Sfinte, de către un iubitor de Hristos cetăţean, în vremea lui Constantin Împăratul; şi acolo s'a adus rămăşiţa moaştelor tale, cărora ne închinăm cântând: Aliluia.

Icos. 4.

Glas ridicând către tine strigăm: grăbeş-

te Sfinte a ne apăra; nu ne deslipi nădejdile de către mila ta cea mare; că unde vom năzui afară de tine să ne liniştim, după noianul păcatelor noastre, de cât după Mântuitorul şi preacurata lui Maică, la tine cel ce ai pătimit cu dragoste pentru Hristos şi pentru a noastră mântuire; tinde'ţi mâna ta spre noi Mucenice ca să te binecuvântăm, cântând:

Bucură-te aflătorul lucrurilor pierdute.

Bucură-te aducătorul lor în starea ce au fost.

Bucură-te lauda cetăţenilor cinstiţi cu fapta.

Bucură-te fericirea neguţătorilor cu bune măsuri.

Bucură te păzitorul neadormit al satelor şi al oraşelor certate de pagube.

Bucură-te mântuirea ameninţaţilor de văpaie şi de vifor.

Bucură-te uşurarea popoarelor ce se amărăsc de năvălirile grozave, şi de asupreli nedrepte.

Bucură-te povăţuitorul drumeţilor ce te cer în ajutor.

Bucură-te izbăvirea oamenilor de moarte năprasnică.

Bucură-te scăparea corăbiilor coprinse de vijelie şi de furtuni.

Bucură-te mângâerea a tot sufletul asuprit şi amărât.

Bucură-te şi al nostru apărător grabnic de suferinţe.

Bucură-te Minà mult pătimitorule.

Condac 5.

Hrană de mântuire vieţii noastre trimite-ne nouă Sfinte dela Dumnezeu, ca să nu perim de mulţimea patimilor ce se îndesesc între noi cu prisosinţă, că păcătoşi suntem; dar care păcat sau ce mulţime de greşeli poate covârşi vre odată nemărginita milostivire a lui Dumnezeu, având rugători cetele Mucenicelor? cu care dimpreună cântăm: Aliluia.

Icos. 5.

Inimă înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi, zice împăratul şi proorocul David pentru aceasta smerindu-ne până la moarte, cădem către tine mare Mucenice Mina, să te rogi lui Dumnezeu pentru noi păcătoşii ca să ne liniştească durerile, biruind pre vrăjmaşii cari se luptă împotriva legilor lui. Apropie-te dar, Sfinte, apropie-te de noi cei ce pătimim, ca să slăvim minunile tale, cântând:

Bucură-te mijlocitor ferbinte a suferinţelor către Dumnezeu.

Bucură-te stăruitor grabnic către dânsul.

Bucură-te ajutor puternic pentru cei ce păzesc poruncile lui.

Bucură-te nădejde nerușinată a creștinilor

Bucură-te tă nâie bine primită la cer în rugăciune.

Bucură-te vas ales al Sfintei Treimi.

Bucură-te care nu voești răutățile oamenilor.

Bucură-te cela ce îi jelește de nepricepirea lor.

Bucură-te cel ce pururea îi îndemni la fapte bune.

Bucură te, că îi povățuie ti a vieţui în unire și dragoste.

Bucură-te, că pre mulți i-ai adus la pocăință.

Bucură-te, că pentru toți te rogi pururea.

Bucură-te Miná mult pătimitorul.

Condac 6

Evreul care se asuprea de creștin prin tăinuirea banilor ce îi lăsase spre păs'rare la el până la întoarcerea sa, s'a botezat văzând minunea precum i-ai descoperit adevărul; iar creștinul îngrozindu-să de fapta ce făcuse spre vătămarea sufletului pentru iubirea de argint, s'a pocăit strigând: Aliluia.

Icos 6

Călcătorul de jurământ creştin şi viclean prieten al iudeului eşind din Biserica ta unde mărturisise neadevărul, că nu are ştiinţă de acei bani, l a răpit calul, şi pierzând în cale inelul şi o cheiţă, cu acele tu te-ai arătat femeii lui acasă, cerând ca să trimeată bărbatului ei aurul iudeului, precum a şi urmat şi îndată s'a descoperit vicleşugul.

Bucură-te vegherea vicleşugului tă nuit.
Bucură-te aflarea aurului răpit.
Bucură-te ruşinarea faptelor rele.
Bucură-te amărăciunea urmării lor.
Bucură-te împlinirea datoriilor religiei.
Bucură-te creştinarea iudeului rătăcit.
Bucură-te pocăinţa creştinului pierdut.
Bucură-te lauda Bisericii Răsăritului.
Bucură-te întristarea neamului evreesc.
Bucură-te, că prin a ta minune s'a arătat puterea darului.
Bucură-te că prin a ei lucrare două suflete s'au izbăvit.
Bucură-te a lui Hristos, vrednic lăudătorule.
Bucură-te Mina mult pătimitorule.

Condac 7

Lanţurile fermecătoare ale diavolului cu ca

re înfăşură sufletele cele slabe spre a le trage la el, cum s'ar putea sfărîma, de nu am avea pre cuget lucrători spre mântuire? Acesta dar întărindu-se de către puterile sfinţilor Mucenici aleşi de Dumnezeu, risipeşte negura înşelăciunii şi desleagă legăturile vicleanului prin pocăinţă, cântând: Aliluia.

Icos 7.

Slavă ţie împărate, sfinte Dumnezeule atotputernice, care dintre noi oamenii şi pentru noi ai ales pre sfinţii tăi Mucenici şi Apostoli, ca să ne împărtăşească de bunătăţile sale cele nemărginite; că aşà să se prea slăvească numele tău cel întru tot Sfânt.

Bucură-te Minà de Dumnezeu iubit.
Bucură-te Mucenic prea fericit.
Bucură-te luptător neobosit.
Bucură-te viteaz neostenit.
Bucură-te cuget neprihănit.
Bucură-te privighetor neadormit.
Bucură-te doftor ispitit.
Bucură-te judecător nemituit.
Bucură te sprijinitor nepărtinitor.
Bucură-te dar nesfârşit.
Bucură-te acel de daruri dătător.
Bucură-te de multe minuni făcătorule.
Bucură-te Minà mult pătimitorule.

Condac 8.

Numele tău, mai mult decât ori care altul dintre Sfinţi, s'a făcut creştinilor mari dorit, Minà; pentru aflarea grabnică şi îndestularea a orice păgubiri, suferite de dânşii; pentru care şi astăzi pătimind acei ce stau în faţa Icoanei tale cu credinţă, se roagă a te milostivi spre ei, mângâindu'i şi îndeplinind cererea lor, ca să'ţi aducă laudă, cântând: Aliluia.

Icos 8.

Obosiţi de valurile întâmplărilor ce vin asupra noastră, nu ne putem luptà şi nici suntem vrednici de milostivire, pentru că pocăinţă nu avem, adâncindu-ne în gândiri şi în fapte urâte; pentru aceasta cadem înaintea ta, să ne izbăveşti de ispitele ce ne apasă şi să ne întăreşti în dragostea lui Dumnezeu, ca să scăpăm de vrăjmaşi şi să'ţi cântăm:

Bucură-te turn de tărie.
Bucură-te rază de bucurie.
Bucură-te anghiră tare.
Bucură-te zid de scăpare.
Bucură-te gând întăritor.
Bucură-te liman mântuitor.
Bucură-te lumină sfântă.
Bucură-te armă nebiruită.

Bucură-te înger ceresc.
Bucură-te dar Dumnezeesc.
Bucură-te al creştinilor apărătorule.
Bucură-te al săracilor miluitorule.
Bucură-te Mină mult pătimitorule.

Condac 9.

Patimile care tu ai pătimit, să ne fie în ajutorul patimilor noastre şi ranele trupului acoperemânt durerilor ce turbură toată odihna; dă-ne dar Sfinte, în primejdii, răbdarea ta, ca printr'însa să dobândim mântuirea sufletului şi întărirea neputinţelor noastre spre a cânta: Aliluia.

Icos 9.

Cu sângele tău cel curs pentru dragostea lui Hristos, spală întinăciunea păcatelor noastre prea fericite şi cu mulţimea minunilor schimbă cugetele celor ce ne prigonesc, spre a nu fi osândiţi pe nedreptate, nici să nu întunece adevărul pricinilor ce avem după a lor plecare, că tu eşti care descoperi toate nelegiuirile, şi ţie se cuvine a'ţi cântă:

Bucură-te mângâerea celor asupriţi în judecăţi.
Bucură te biruinţa ostaşelor ce se luptă pentru credinţă.

Bucură-te pământ roditor de fapte bune.
Bucură-te floare frumoasă din părţile Siriei.
Bucură-te mărgăritar ales de Dumnezeu.
Bucură-te trandafir mirositor între spinii idoleşti.
Bucură-te piatră scumpă din comorile Eghipetului.
Bucură-te Dar prin care s'a împlinit menirea Maghilor dela răsărit.
Bucură-te chedru crescut între chedrii Livanului.
Bucură-te câmp adăpat de apele Iordanului.
Bucură-te straje neadormită monastirilor din Muntele Sfânt.
Bucură-te povăţuitor osârdnic celora ce merg la mormântul Mântuitorului.
Bucură-te Minà mult pătimitorule.

Condac 10.

Rămăşiţele călătorului omorât de făcătorul de rău gazdă, spre a'i lua aurul cu care mergeà la Biserica ta, tăindu'l bucăţi şi îngropându'l în grădina sa, tu l-ai desgropat a doua zi, întrupându'l precum a fost şi dându'i vieaţă, de care minune îngrozindu-se ucigaşul, a căzut la picioarele tale cu lacrămi rugându-se să nu'l pierzi, lor călăto-

rul deşteptat ca din vis după moarte, a dat lui Dumnezeu laudă, cântând: Aliluia.

Icos 10.

Sârguinţa vinovatului a fost zadarnică de a puteà ascunde uciderea acelui strein, care înnoptând la dânsul l-a găzduit; că tu urmându'i nevăzut, pentru dragostea ce avea către tine te-ai arătat a doua zi ca un oştean împărătesc, cerând să'ţi dea pre călător; despre care tăgăduind că nu ar avea ştiinţă, i-ai descoperit fapta şi l-ai mustrat cumplit.

Bucură-te minuni mai presus de toate minunile.

Bucură-te, care, ţi s'a dat Dar a întrupá şi a dà vieaţă, trupului tăiat în bucăţi.

Bucură-te, că vinovatul s'a îngrozit de puterea ta.

Bucură-te, că ucisul nu cunoştea de ce se mustra el, spăimântându-se.

Bucură-te, că fapta aceasta n'ai voit să o descoperi îndată.

Bucură-te, că prin iconoma ta amândoi se găsiau uimiţi.

Bucură-te prin care călătorul ş'a îndeplinit voinţa, închinându-se ţie.

Bucură-te, că şi făgăduinţii lui a urmat, aducând în Biserica ta mari daruri.

Bucură-te al tuturor celor ce aleargă la tine, mântuitorule.

Bucură-te al celor ce te cinstesc, slăvite mântuitorule.

Bucură-te al fetelor sărace, înzestrătorule.

Bucură-te al celor căzuţi în datorii grele, uşurătorule.

Bucură-te Minà mult pătimitorule.

Condac 11.

Taina aceasta mare a sfintei pronii, care prin tine s'a săvârşit Minà, putându-se înfiinţà trupul cel tăiat în bucăţi a călătorului, ucis şi a se aduce iarăş la vieaţă, este nestrăbătută : pentru care minunându-ne de Darul ce ţi s'a dat ţie dela Dumnezeu, cu credinţă cântăm : Aliluia.

Icos 11.

Iubitorul de sineş Eutropie, făgăduind un vas de argint la Biserica ta, şi făcând două deopotrivă, acel cu numele tău i s'a părut mai frumos decât acel pentru dânsul ; drept care a hotărît să-l oprească pentru sine. Tu însă nesuferind asuprirea aceasta, ai luat vasul dela sluga lui când se spăla în corabie şi cu dânsul dimpreună l-ai ţinut în mare până când s'a strat Eutropie Insuşi de lăcomia sa.

Bucură-te, că îndată apoi ai scos pre sluga cu vasul din mare.

Bucură-te, că sluga întreg şi nevătămat s'a înfăţişat stăpânului său.

Bucură-te, că el mulţumind lui Dumnezeu, a şi dus vasul la Biserică.

Bucură-te mustrătorul lui Eutropie pentru îndrăzneala ce făcuse.

Bucură-te, îndreptătorul purtării sale celei lacome.

Bucură-te scăparea slugii dela moarte pentru nevinovăţia sa.

Bucură-te că prin acesta ai vrut să arăţi puterea adevărate-i credinţe.

Bucură-te, că pentru faptă iar nu pentru, lucru ai înfrânt voinţa cea rea.

Bucură-te, că lui Dumnezeu s'a adus prin aceasta laudă.

Bucură-te, că numele lui s'a preaslăvit în facerea minunilor tale.

Bucură-te, că pentru dânsul ai pătimit ca să şi biruesti cu dânsul.

Bucură-te Mucenice, prea folositorule.

Bucură-te Minà, mult pătimitorule.

Condac 12.

Văzându-se Sofia, o femeie oarecare din

dărţile Fecozăliei, care venià la Biserica ta să se închine, amenințată pre cale de către un oştean a fi batjocorită, a cerut dela tine ajutor cu glas, şi îndată ai mântuit-o de năvălirea aceluia, vădindu'l cu ruşine către mai mulţi, după care femeia a dat lui Dumnezeu laudă: Aliluia.

Icos 12.

Şchiopul şi o femeie mută, care de mult timp stăteau lângă Biserica ta cu alţi bolnavi aşteptând vindecarea, te-au văzut la miezul nopţii zicând: şchiopule! scoală pre femeia aceea şi mergeţi de aici; la care cuvinte mâhnindu-se şchiopul pentru că s'a crezut depărtat de tine, nu făcea nici o mişcare; tu însă mai adăugând porunca, a trebuit să asculte şi îndată s'au văzut amândoi vindecaţi.

Bucură-te, că şchiopul spăimântându se a fugit.

Bucură-te, că muta supărându-se, a vorbit.

Bucură-te, că şi alţi bolnavi ai tămăduit.

Bucură-te, că pre necredincioşi i-ai smerit.

Bucură-te, că pre iubitorii de Hristos i-ai veselit.

Bucură-te, că pre streini i-ai adăpostit.

Bucură-te, că pre flămânzi i-ai hrănit.

Bucură-te, că pre văduve le-ai miluit.

acatist

Bucură-te, al celor din primejdii apărătorule.
Bucură-te a prădaţilor îndestulătorule.
Bucură-te a Sofiei izbăvitorule.
Bucură-te al asupriţilor mângâitorule.
Bucură-te Miná mult pătimitorule.

Condac 13.

O prea fericite Mucenice Minà.
Ascultă rugăciunea noastră ce'ţi aducem din toată inima, ca să ne izbăveşti pre noi de boale şi de primejdii, spre a cinstì pomenirea ta şi a mărturisi minunile, care cu puterea darului Sfântului Duh, le faci nouă celor ce cu credinţă cântăm : Aliluia.

Acest condac se zice de 3 ori cu închinăciuni până la pământ ; apoi iarăş citeşte Icos 1 şi Condacul 1 pag. 11.

de citit

Canonul ;

Pesna 7. Irmos. până aici

Cela ce ai păzit în foc pre cuconi...
Sfinte Mucenice Minà, roagă-te...

Cu ranele împreună ai lepădat hainele cele de piele ale păcatului şi te-ai arătat îmbrăcat cu podoaba, care numai primeşte vechime fericite, pe care o a ţesut Darul cel ce s'a arătat.

Sfinte Mucenice Minà, roagă-te...

Cu aprinderea [redacted] levoinţelor tale celor tari

şi cinstite, s'a făcut nedumnezeire cea spinoasă şi vicleană, şi cu curgerile sângiurilor tale, se stinge văpaia necunoştinţei celei înălţate, prea fericite.

Slavă...

Având daruri îndestulate, izvorăşti şi faceri de minuni celor ce săvârşesc cinstitul tău praznic, Minà vrednicule de minuni şi dimpreună lucrezi celor ce cântă : Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Şi acum...

Bine este cuvântat rodul cel binecuvântat al pântecelui tău, pre carele bine îl cuvintează toate puterile cereşti şi adunările pământenilor ; carele ne-au izbăvit pre noi din blestemul cel de demult, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu.

Pesna 8, Irmos ;

Pre tinerii cei binecredincioşi...

Sfinte Mucenice Minà, roagă-te...

Arătatu-te-ai ca o pâine cocându-te, în mijlocul focului, celui aprins ca o jertfă fără prihană, ca o junghiere deplin, arzându-te ca o jertfă însufleţită şi dând dumnezeiască bună mireazmă, care Dumnezeu o au mirosit, Minà slugă a lui Dumnezeu.

Sfinte Mucenice Minà, roagă-te...

Târându-te Mucenice şi cu spini înghimpoşi împungându-te, ai sfărâmat boldurile vrăjmaşului, şi cu sabia tăindu-te ca într'o uimire cu armele credinţii, ai tăiat capetele celor fărădelege, cântând: binecuvântaţi pe Hristos în veci.

Slavă...

Dezlegându-te de trup cu tăerea sabiei, mai desăvârşit te-ai legat Mucenice cu dragostea Stăpânului tău, şi îndumnezeîndu-te acum, îl vezi faţă către faţă, Miná, şi lui îi cânţi: pre Domnul lăudaţi-l făpturile şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum....

Sălăşlueşte-se în pântecele tău mai presus de cuvânt, cela ce cu cuvântul au zidit toată lumea, şi se vede prunc născându-se din tine Preacurată, cel născut din Tatăl mai nainte din veci; pre carele toată lumea bine'l cuvintează, şi'l slăveşte întru toţi vecii, Născătoare de Dumnezeu.

Pesna 9 Irmos:

Eva prin boala neascultării...
Sfinte Mucenice Minà, roagă-te...

Pământul a acoperit acum trupul tău cel

țăre, care s'a chinuit fericite ; iar cerul îți poartă duhul veselindu-se cu sufletele Mucenicilor, și luminându-se cu mărire luminată, pentru aceea cu toții te fericim pre tine Minà.

Sfinte Mucenice Minà, roagă-te...

Impreună cu Ingerii locuești întră lumină, că ai iubit vieţuirea întocmai cu Ingerii, Minà ; și cu gând curățit vezi veselia Domnului, luminându-te din destul cu vărsările de lumină cele de acolo, vrednicule de laudă.

Slavă...

Văzând pre Hristos, de carele ai dorit prea lăudate, te îndumnezeești, și ajungând la dorirea cea desăvârșită, ai încetat de a mai dori, Minà. Adu'ți dar aminte de noi cei ce săvârșim cu dragoste pomenirea ta cea prea sfântă.

Și acum...

Născut-ai nouă Maică Fecioară pre Dumnezeu Cuvântul cu trup după ipostasul nostru ; pentru aceea te propoveduim cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, și grăim către tine glasul Arhanghelului Gavriil, strigând : Bucură-te Stăpâna tuturor.

Apoi ; Cuvine-se cu adevărat să te fe-

ricim... Sfinte Dumnezeule... de 3 ori slavă... Şi acum... Prea Sfântă Treime .. Tatăl nostru...

Troparul sfântului, glas 4;

Ca cel ce eşti împreună vorbitor cu cei fără de trupuri, şi cu purtătorii de nevoinţă împreună petrecător, adunându-ne cu credinţă, te lăudăm pre tine Mină, cerşind pace lumii, şi sufletelor mare milă.

Slavă... Şi acum ..

Taina cea din veac ascunsă, şi de Ingeri neştiută, pre tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat. Dumnezeu întrupându-se întru unire neamestecată, şi Crucea de bună voie pentru noi primind, prin care înviind pre cel întâiu zidit, au mântuit de moarte sufletele noastre.

Doamne miluieşte de 40 ori. Ceea ce eşti mai cinstită... Slavă... Şi acum... şi otpustul.

VIEAȚA SFANTULUI MARELUI MUCENIC MINA

SF. MC. MINA

[illegible] LUI NOEMBRIE, PĂTIMIREA SFÂNTULUI MARELUI MUCENIC MINA [1]).

Sfântul mucenic Mina era Egiptean de neam, iar cu credința creștin și cu treapta ostaș, care sub stăpânirea lui Firmilian stăpânitorul în Mitropolia Cotianului petreceà. Și împărățeà atuncea Diocliţian și Maximian păgânii împărați, dela cari când a ieșit poruncă spre toate părțile, ca să fie munciți și omorâți toți creștinii, cari nu se închină idolilor și erau credincioșii pretutindenea siliți spre jertfele idolești; atunci fericitul Mina, nerăbdând să vază o nevoie ca aceea, nici vrând să privească cinstindu-se idolii cei fără de suflet, ș'a lăsat ostășia sa și s'a dus la munte în pustie, mai bine voind a vieţui cu hiarele, de cât cu poporul cel ce nu cunoșteà pre Dumnezeu. Și petreceà din loc în loc, umblând prin munți și prin pustietăți, învățându-se în legea Domnului, și cu postul și cu rugăciunile curățindu'și sufletul său. Slujind

---

1). De la Metafrast.

ziua şi noaptea unuia adevăratului Dumnezeu. Şi trecând multă vreme, s'a făcut oarecare praznic mare drăcesc în cetatea Cotianului, la care mulţime de popor păgânesc adunându-se, feluri de jocuri şi de privelişti, alergări de cai şi lupte se făceau, întru cinstea necuraţilor lor dumnezei. La care privelişte toată cetatea privià cu sârguinţă, de pre la locuri înalte. Acel praznic mai 'nainte văzându'l cu duhul Sfântul Mina, s'a aprins cu rîvnă dupre Dumnezeu, şi lăsând munţii şi pustia, a venit în cetate şi intrând în mijlocul priveliştii, a stătut la un loc înalt, unde puteà a fi văzut de toţi şi a strigat cu glas mare: aflatu-m'am celor ce nu mă caută pre mine, arătatu-m'am celor ce nu întreabă de mine. Acestea strigând Sfântul, toţi cei de la privelişte şi-au întors ochii lor spre dânsul, şi tăcând se mirau de îndrăzneala lui. Şi erà acolo şi ighemonul cetăţii aceleia cu numele Pirros. Acela îndată a poruncit să prinză pre Sfântul, şi'l întrebă pre el: „cine eşti tu?" Iar Sfântul Mina a strigat întru auzul a tot poporul, zicând: „Eu sunt robul lui Iisus Hristos, cela ce împărăţeşte în cer şi pre pământ." Şi iar l-a întrebat pre el ighemonul: „strein eşti sau locuitor de aicea şi de unde ai o

îndrăzneală ca aceasta, de ai cutezat a strigà aşà în mijlocul priveliştii?“ Acestea dacă a grăit ighemonul, iar Sfântul încă nerăspunzând spre cuvintele lui, oarecarii din ostaşii cei ce stau înainte, l-au cunoscut pre dînsul şi au zis: „cu adevărat acesta este Mina ostaşul, care erà supt stăpânirea tribunului Firmilian. Iar ighemonul a zis: „au ostaş ai fost, precum aceştia grăesc de tine?“ Sfântul a răspuns: „aşà este:“ ostaş am fost şi în cetatea aceasta petreceam; dar văzând fărădelegile poporului celui înşelat de draci şi închinându-se idolilor, iar nu lui Dumnezeu, pentru aceea am lepădat slujba ostăşească şi am ieşit din cetate, ca să nu fiu părtaş fărădelegii şi peirii lor, şi am umblat până acum prin locuri pustii, fugind de petrecerea împreună cu oamenii cei necredincioşi şi vrăjmaşi Dumnezeului meu. Iar acum auzind de praznicul vostru cel urît de Dumnezeu, am rîvnit după Dumnezeul meu. Şi am venit ca să mustru orbirea voastră şi să mărturisesc pre unul adevăratul Dumnezeu, carele au zidit cerul şi pământul cu cuvântul, şi împreună ţine toată lumea.“ Şi auzind acestea ighemonul, a poruncit să ducă pre Sfântul în temniţă şi să'l străjuiască până

a doua zi; iar el toată ziua aceea se îndeletniceà cu post şi cu rugăciune.

Iar a doua zi a şezut ighemonul la judecată, şi scoţând din temniţă pre Sfântul Mina cu toate chipurile vreà să'l plece pre el la închinăciunea idolească; şi daruri făgăduindu'i şi cu munci îngrozindu'l. Iar după ce n'a putut ca să'i plece pre el cu cuvintele sale la credinţa sa cea rea, a început a'l sili cu lucrul: pentru că desbrăcându'l şi de patru ostaşi întinzându-se, a poruncit să'l bată fără de cruţare cu vine de dobitoc şi curgeà pârîu de sânge din ranele lui. Iar oarecare din cei ce stà acolo cu numele Pigasie a zis către Sfântul: „milueşte-te pre tine omule şi te supune poruncii ighemonului, mai înainte până nu va fi sfărâmat trupul tău cu rane până în sfârşit. Eu te sfătuesc pre tine; apropie-te către dumnezei, numai până la o vreme, ca să te izbăveşti de muncile acestea; iar pre urmă iarăş vei sluji Dumnezeului tău şi nu se va scârbi asupra ta Dumnezeul tău pentru aceasta, că vei aduce odată jertfă idolilor şi în puţină vreme te vei apropià către dânşii pentru o nevoie ca aceasta, ca să scapi de cumplitele munci.“ Iar Sfântul spre aceasta a răspuns cu dreaptă mânie:, du-te

de la mine lucrătorule al fărădelegii, că eu am jertfit şi încă voi jertfi jertfă de laudă Dumnezeului meu, celui ce'mi dă mie ajutorul său; şi atâta mă întăreşte întru răbdare, cât muncile acestea mai mult mi se par mie a fi dulce uşurătate, de cât amară muncă." Şi mirându-se muncitorul de o răbdare ca aceasta, a poruncit mai multe munci să puie asupra lui. Deci spânzurat a fost Sfântul pre lemn, şi cu unghii de fier strujit: iar muncitorul batjocorind pre Sfântul, ziceà: „oare simţi vreun fel de dureri o Mina, sau dulci sunt ţie muncile? Voeşti ca să'ţi mai înmulţim ţie încă această dulceaţă? „Iar mucenicul măcar de şi foarte pătimeà, însă a răspuns ighemonului: „nu mă vei birui muncitorule cu muncile acestea de puţină vreme, pentru că îmi stau înainte ostaşii Împăratului ceresc care îmi ajută mie, pre carii tu nu'l vezi." Iar ighemonul a poruncit slugilor să muncească mai aspru pre Sfântul, şi să'i zică: „nu mărturisi aicea pre alt împărat, afară de împăratul romanilor." Iar mucenicul răspundeà: „de aşi fi cunoscut voi pre adevăratul împărat, nu aşi fi hulit pre cel mărturisit de mine. Pentru că acela este adevărat Împărat al cerului şi al pământului şi nu este altul afară

de dânsul. Iar voi neştiindu'l pre el, îl huliţi şi'l asemănaţi pre el cu împăraţii voştri cei stricăcioşi şi din tină zidiţi şi la puţină vreme fiind, cărora acela le-au dat lor cinstea cea împărătească şi stăpânirea, însuş fiind Domn a toată făptura". Iar Ighemonul a zis către dânsul: „şi cine este carele dă stăpânire împăraţilor şi stăpâneşte preste toţi ?" Mucenicul a răspuns: „Iisus Hristos Fiul lui Dumnezeu, carele totdeauna viează, căruia toate li se supun, cele din cer şi cele de pre pământ. Acela este cel ce pune în scaune pre împăraţi şi împărăţeşte. Cel ce dă stăpânire şi stăpâneşte." Muncitorul a zis: „au nu ştii, că împăraţii romanilor se mânie asupra tuturor celor ce mărturisesc numele lui Hristos, şi au poruncit a'i omorî pre dânşii ?" Răspuns'a Mucenicul: „Domnul s'au împărăţit, să se mânie popoarele [1]). Dacă împăraţii voştri se mânie asupra lui Hristos şi asupra creştinilor celor ce mărturisesc numele lui Hristos, ce este mie ? Eu de acea mânie nu bag seamă, rob fiind al Hristosului meu. Numai de aceasta una, 'mi este purtare de grijă, ca întru mărturisirea prea Sfântului Său nume,

---

1 Psalm 98, 1.

să petrec până la moarte, şi ca să mă îndulcesc de dragostea lui cea prea dulce, de la care cine mă va despărţi? scârba? sau strâmtorarea? sau goana? sau foamea? sau nevoia? sau sabia? Nimic nu mă va despărţi pre mine de dragostea lui Hristos [1]").

După aceasta a poruncit muncitorul să frece ranele lui tari cu petece de păr. Şi aceasta făcându-se, ziceà Mucenicul: „acum mă desbrac de haina cea de piele, şi mă îmbrac în vestmântul mântuirii." Apoi a poruncit muncitorul să arză pre Sfântul cu făclii aprinse şi a fost ars trupul lui foarte, iar el tăcea. Şi l-a întrebat pre el ighemonul: „au nu simţi focul Minà?" Sfântul a răspuns: „Dumnezeul nostru este foc mistuitor, pentru carele pătimesc,[2]) şi-mi ajută mie şi pentru aceea nu bag de seamă focul acesta, cu care mă ardeţi; şi nu mă tem de muncile voastre cele de multe feluri. Pentru că'mi aduc aminte de cuvintele Domnului meu cele din Evanghelie: nu vă temeţi de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu pot să'l ucidă[3]). „Zis-a lui ighemonul: „de unde este ţie această ma-

---

1) Rom 8, 35.
2) Evrei 12, 29.
3) Mat. 10, 28.

re grăire, pentru că toţi anii vieţii tale întru ostăşie i-ai petrecut şi cum ştii carte?“ Sfântul a răspuns: „Domnul nostru Iisus Hristos au zis nouă: când veţi fi duşi înaintea împăraţilor şi a domnilor pentru mine nu vă grijiţi, cum sau ce veţi grăi; că vi se va da vouă întru acel ceas, ce veţi grăi.“ Iar ighemonul a întrebat: „dar ştiut-au Hristosul vostru cum că veţi pătimi pentru dânsul unele ca acestea?“ Sfântul a răspuns: „de vreme ce este adevărat, apoi şi mai înainte văzător este al celor ce vor să fie, au ştiut. Şi ştie toate cele ce erau să fie şi mai înainte până a se zidi oarecare lucruri, toate sunt lui arătate şi gândurile noastre de departe le cunoaşte.“ Iar ighemonul neştiind ce va zice împotrivă acestora, a zis către Sfântul: „Minà, lasă în deşert cuvântarea ta cea multă, şi din două alege-ţi ţie una: sau fii al nostru, ca să nu te muncim mai mult, sau fii al lui Hristos, ca să te pierdem până în sfârşit.“ Sfâutul a răspuns cu mare glas: „al lui Hristos am fost, şi sunt şi voiu fi.“ Iar ighemonul a zis: „dacă voeşti, te voi slobozi două trei zile, ca să te socoteşti bine şi să ne spui nouă pentru tine cuvântul cel mai de pre urmă.“

Sfântul a răspuns: „nu două, nici trei zile, ci mulți ani au trecut de când sunt creștin și n'am cugetat niciodată să mă lepăd de Dumnezeul meu. Deci nu mi se cade mie mai mult a gândi nici te nădăjdui ighemoane aitceva a auzi de la mine, fără numai acest cuvânt de pre urmă: de Dumnezeu nu mă voi lepăda și dracilor voștri nu voi jertfi, nici voi pleca genunchiul meu idolilor celor fără de suflet.“ Atunci ighemonul mai mult mâniindu-se, a poruncit să aștearnă pe pământ cârlige și ostii și feluri de cuie de fer, și preste acelea să târască pre Sfântul Mina legat. Iar el ca și când ar fi fost tras pe niște flori moi, mai cu îndrăzneală ocăra pre idolii lor și batjocorea nebunia poporului celui înșelat de draci. Iar ighemonul a poruncit, tras fiind Sfântul pre cârlige și feluri de cuie de fer, să'l bată cu vergi de plumb, și a fost muncit Sfântul, așa multă vreme. Iar oarecare din ostașii cei ce erau acolo, cu numele Iliodor, a zis către muncitor: „stăpâne ighemoane, nu este tăinuit luminării tale cum că neamul acesta creștinesc este nepriceput și nu bagă seamă de munci ca o piatră fără de suflet sau lemn și moartea o socotește ca o băutură dulce, deci nu te os-

teni pre sineţi mai mult, ci porunceşte mai degrab a sfârşi pre acest creştin împietrit.“ Şi îndată ighemonul a dat hotărîre asupra Sfântului, care avea acest fel de judecată: „pre Mina ostaşul cel rău, care a căzut în credinţa creştinească, şi porunca împărătească n'a vrut să o asculte, nici să jertfească idolilor, poruncim să se taie cu sabia, şi trupul lui să fie ars cu foc înaintea tuturor“. Deci luând ostaşii pre sfântul mucenic Mina, l-au dus după cetate şi i-au tăiat capul lui, şi aprinzând foc mare a aruncat întrînsul Sf. trup cel mucenicesc. Iar oarecari din cei credincioşi, stingându-se focul, au venit acolo şi au apucat oarecare părţi din moaştele Sfântului, care rămăsese din foc, şi învălindu-le cu pânză curată, le-au unscu aromate; şi după puţină vreme le-au dus pre ele la moşia lui şi le-au pus la loc cinstit, pre care loc mai pe urmă şi Biserică a fost zidită întru numele lui şi multe minuni se săvârşeau întru dânsa cu rugăciunile Sfântului.

Povestirea lui Timotei Arhiepiscopul Alexandriei, pentru minunile Sfântului marelui mucenic Mina

După moartea păgânilor şi urâtorilor de Dumnezeu împăraţi ai Romei, împărăţind binecredinciosul Impărat Constantin cel Mare şi credinţa cea în Domnul nostru Iisus Hristos înmulţindu-se oarecarii iubitori de Hristos din cetatea Alexandriei, căutând rămăşiţa moaştelor Sfântului slăvitului mucenic al lui Hristos Mina, au zidit'o vreme oarecare neguţător bine credincios din pământul slăvirei, viind în Alexandria cu neguţătorie, a auzit de minunile şi de tămăduirile cele multe care se făceau în Biserica Sfântului Mina,şi a zis întru sineş: „mă voiu duce dar şi eu şi mă voiu închina cinstitelor moaşte ale Sfântului mucenic şi voiu da oarecare dar în Biserica lui, ca să'mi fie mie Dumnezeu milostiv prin rugăciunele răbdătorului său de chinuri:" şi aşa sculându-se a purces, luând cu sine o pungă plină de galbeni, şi venind la un iazer, a aflat trecătoa-

re şi a trecut la locul ce se zicea Locsonita. Acolo eşind la mal, îşi căuta loc, unde s'ar fi odihnit preste noapte, că acum erà seară. Şi aflând o casă, a zis celui cu casa: „prietene, fă milă şi mă primeşte în casa ta, ca să rămâiu, că a apus soarele şi mă tem a merge singur pre cale. Şi nici n'am tovarăşi să călătorească cu mine.“ Iar cel cu casa a zis: „intră frate şi rămâi aicea, până ce se va face ziuă.“ Deci intrând oaspetele în casă, s'a culcat şi a dormit. Iar cel cu casa văzând la oaspetele acela punga cea cu galbeni, s'a rănit spre dânsa şi îndemnat fiind de dracul a gândit să ucidă pre oaspetele său şi să'şi ia lui şaurul. Deci s'a sculat la miezul nopţii şi la sugrumat pre el cu mâinele sale, apoi tăindu-l bucăţi, le-a pus într'o coşniţă. Şi o a ascuns în cămara sa cea mai din lăuntru şi s'a făcut întru mare grije, pândind într'o parte şi într'alta, căutând loc ascuns, unde ar fi îngropat pre cel ucis. Aşa el cugetând, s'a arătat mucenicul lui Hristos Mina, şezând pre cal ca oarecare ostaş de la împăratul venind. Şi intrând pre uşi în casa ucigaşului, întrebă pentru oaspetele cel ucis. Iar ucigaşul se lepăda, zicând către Sfântul: „nu ştiu ce spui stăpâne, n'a fost la mine ni-

menea.“ Iar Sfântul pogorându-se de pre cal, a intrat în casa cea mai din lăuntru şi aflând coşniţa, o a tras afară, şi a zis către ucigaş: „ce este acesta ?“ Iar el foarte înfricoşându-se, s'a aruncat pre sineş cu cădere mare la picioarele Sfântului. Iar Sfântul alcătuind bucăţelele celui tăiat, şi rugându-se, a înviat pre cel mort. Şi a zis către dânsul „dă slavă lui Dumnezeu.“ Iar el sculându-se ca din somn, şi cunoscând ce a pătimit de la cel cu casa, a preaslăvit pre Dumnezeu; şi ostaşului celuia ce se arătase mulţămindu-i i se închina. Iar Sfântul luând aurul de la ucigaşul, l'a dat omului celui înviat, şi i-a zis: „mergi în calea ta cu pace.“ Iar către ucigaşul întorcându-se, l-a apucat pre el, şi bătându-l din destul, l-a certat pre dânsul. Iar el cerea iertăciune. Şi Sfântul dăruindu-i iertăciune greşalei şi rugându-se pentru dânsul, a încălecat pre cal şi s'a dus de la ochii lui.

Erà în Alexandria un om oarecare cu numele Eutropie, acesta s'a făgăduind să dea la Biserica Sfântului Mina, un blid de argint; şi chemând pre zlătar, i-a poruncit să'i facă două blide de argint, un blid pre numele Sfântului, şi să scrie pre dânsul cuvintele acesta:“ blidul Sfântului marelui mucenic Mi-

na ; iar celalalt pre numele lui a poruncit să-l facă, şi să scrie pre dânsul aşa: blidul lui Eutropie cetăţeanul Alexandriei. Iar zlătarul după poruncă a început a lucra, şi când a săvârşit amândouă blidele, a ieşit blidul Sfântului Mina mai frumos şi mai luminos; şi a scris şi numele fiştecăruia pre blidul său, şi le-a dat lui Eutropie. Acesta înotând odată pe mare, a ospătat dintru amândouă blidele cele din nou făcute: şi văzând blidul cel făcut pre numele sfântului Mina mai frumos decât blidul lui, i-a plăcut mai mult, şi nu vrea să'l dea Sfântului; ci a poruncit slugii ca să puie întru dânsul bucate, iar pre blidul său să-l trimeată la Biserica Sfântutului Mina. Iar după ce s'a sfârşit masa, a luat sluga blidul Mucenicului, şi mergând la marginea corabiei, a început a'l spăla pre el în mare. Şi spălând el, a căzut asupra lui o spaimă şi a văzut oarecare om ieşind din mare, care răpind blidul din mâna lui, nevăzut s'a făcut. Iar sluga viindu'şi întru sineş, tremura, şi de frică fiind cuprins, s'a aruncat pre sineş în urma blidului în mare. Aceasta văzând stăpânul lui, s'a temut şi plângând zicea: „Vai mie ticălosului, că am răv-

nit blidul Sfântului, şi am pierdut şi pre robul meu împreună cu blidul. Ci tu Doamne Dumnezeul meu, nu te mânia până însfârşit asupra mea şi fă milă cu sluga mea; că iată dau făgăduinţa, că dacă voiu afla măcar trupul slugii mele, apoi voiu face alt blid ca acela şi'l voi da pre el plăcutului tău Sfântului Mina, sau preţul blidului celui prăpădit îl voiu da la biserica Sfântului şi ajungând corabia la mal, a ieşit Eutropie la uscat. Şi se uita pre margina mării, vrând să vază trupul slugii aruncat pe mare, ca să-l îngroape pre el. Şi luând aminte cu sârguinţă, a văzut pre slugă cu blidul ieşind din mare, şi spăimântându-se, a zis cu mare glas: „Slavă lui Dumnezeu. O cu adevărat mare este Sfântul mucenic Mina!“ Şi au ieşit toţi din corabie şi văzând pre sluga ţinând blidul, s'au mirat, şi slăveau pre Dumnezeu. Şi l-au întrebat pre el, cum a rămas viu în mare, şi cum a ieşit sănătos? Iar el le-a spus lor, zicând: „când m'am aruncat pre sine'mi în mare, un bărbat cu bună cuviinţă, împreună cu alţi doui, m'au apucat şi au călătorit împreună cu mine ieri şi astăzi, până aicea.“ Iar Eutropie luând pre slugă şi blidul, s'a dus în Biserica Sfântului Mina şi în-

chinându-se, a lăsat blidul cel făgăduit Sfântului, şi s'a dus, mulţumind lui Dumnezeu, şi preamărind pre plăcutul său, pre Sfântul Mina.

O femeie oarecare cu numele Sofia, din părţile Fecozeliei, mergea la Sfântul Mină ca să se închine. Şi o a întâlnit pre ea un ostaş mergând singur pe drum, şi poftind'o pre dânsa, vrea să o silească spre spurcata amestecare. Iar ea tare împotrivindu-se lui, cheamă întru ajutor pre Sfântul mucenic Mină. Şi n'a trecut-o cu vederea pre ea Sfântul, ci şi pre siluitorul său l-a certat şi pre femeie nevătămată o a ferit: Pentru că ostaşul acela legând calul de piciorul său cel drept, vreà ca să'i facă ei silă. Iar calul sălbătăcindu-se asupra stăpânului său, nu numai că a apărat a nu fi spurcata amestecare, ci şi pre dânsul singur îl târâia pre pământ. Şi n'a stătut, nici s'a îmblânzit, până când l-a târât pre el până la Biserica Sfântului Mină. Foarte adesea ori nechezând şi sălbăticindu-se. Şi a scos pre mulţi la privelişte, că era praznic şi mulţime de popor la Biserică se dusese. Iar ostaşul acela văzând adunare de bărbaţi şi calul tot una sălbătăcindu-se şi cum că nimenea nu putea

să'i ajute lui, s'a temut, ca nu ceva mai de pierzare să pătimească dela cal, şi fără de ruşinare ş'a vădit fără de legea sa mărturisind'o înaintea tuturor; şi îndată a stătut calul de a se sălbătăci şi s'a făcut blând. Iar ostaşul intrând în Biserică, a căzut către Sfântul, rugându-se şi cerând iertăciune pentru greşala sa.

Un şchiop oarecare şi o femeie mută, şedeau lângă Biserica Sfântului împreună cu alţi mulţi, pentru tămăduire. Iar la miezul nopţii când dormeau toţi, s'a arătat Sfântul ologului şi i-a zis lui: apropie-te încetişor către femeia cea mută şi o apucă pre dânsa de picior. Iar şchiopul a zis: „Sfinte a lui Dumnezeu, au doară curvar sunt eu, de'mi poruncești mie aceasta?“ Iar Sfântul şi a doua oară i-a zis: „dacă nu vei face aceasta nu te vei tămădui.“ Iar ologul s'a târât după porunca Sfântului şi a apucat pre cea mută de picior. Iar ea deşteptându-se asupra şchiopului. Iar el temându-se, s'a sculat şi sărind a fugit. Apoi au cunoscut amândoi vindecările lor: că şi femeia cea mută a grăit, şi omul cel olog a sărit ca cerbul şi a dat mulţumire lui Dumnezeu şi Sfântului mucenic Mină.

Un jidov oarecare avea pre un creştin prieten. Deci ducându-se jidovul oareunde departe, a dat prietenului său creştinului un sicriaş al său spre pază, cu o mie de galbeni; şi a zăbovit întru acea latură jidovul, întru care se dusese, câtăva vreme. Iar creştinul a gândit în inima sa, ca să nu dea galbenii jidovului, când se va întoarce, ci să'i tăinuiască la sineş, ceea ce a şi făcut. Şi venind jidovul, a cerut la creştin, ca să'i dea galbenii săi, pre care 'i-a încredinţat lui spre păzire. Iar creştinul s'a lepădat zicând: „nu ştiu ce grăeşti, căci nu mi-ai dat nimic şi eu nimic nu am luat de la tine.“ Iar jidovul auzind aceasta, s'a scârbit, şi s'a desnădăjduit de aurul său, dar a zis creştinului: „frate, nimenea nu ştie de aceasta, numai Dumnezeu, şi dacă te lepezi de aurul cel dat ţie spre păzire, zicând cum că nu l-ai luat pre dânsul, apoi leapădă-te cu jurământ. Deci să mergem în Biserica Sfântului Mină şi acolo te jură mie, cum că n'ai luat de la mine un sicriaş, cu o mie de galbeni;“ şi au mers amândoi împreună, şi s'a jurat creştinul înaintea lui Dumnezeu, cum că nu a luat dela jidov, aurul spre păzire. Şi după sfârşitul jurământului, au ieşit amândoi din

Biserică; şi când au încălecat pre caii lor, a început calul creştinului a se sălbătăci. Cât nu era lui cu putinţă a'l ţinea pre el, că şi frâul rupându-l fugeà şi a aruncat la pământ pre stăpânul său. Iar căzând creştinul de pre cal, i-a căzut din mâna lui inelul, şi o chee a prăpădit din buzunarul lui. Apoi sculându-se, a prins calul şi l-a îmblânzit pre el, şi încălecându-l, mergea împreună cu jidovul. Şi venind la oarecare loc a zis creştinul către jidov: „prietene iată locul este plăcut, să descălecăm dar de pre cai, ca să mâncăm pâine;“ şi descălecând, au slobozit caii să pască, iar el au început a ospăta. Şi după puţin uitându-se creştinul, a văzut pre sluga sa că venise şi sta şi ţinea într'o mână sicriaşul jidovului, iar în cealaltă inelul cel căzut din mâna lui, şi cu cheia; şi văzându-l, s'a spăimântat. Şi a zis către slugă: „ce este aceasta?“ Sluga a zis: „un ostaş oarecare înfricoşat, călare a venit la stăpâna mea, şi i-a dat ei cheia şi cu inelul, şi a zis către dânsa: trimite cu multă sârguinţă sicriaşul jidovului, ca să nu cază bărbatul rău în primejdie. Şi mi-a dat mie aceasta ca să ţi le aduc ţie, precum ai poruncit.“ Iar jidovul văzând aceasta s'a spăimântat de mi-

nune, şi bucurându-se, s'a întors împreună cu creştinul la sfântul Mina. Şi s'au închinat până la pământ, şi cerea cu credinţă Botezul, pentru o minune ca aceasta, căreia au fost singuri văzători. Iar creştinul rugà pre Sfântul ca să-i dea lui iertare, pentru că a defăimat legea lui Dumnezeu. Şi amândoi au primit precum au cerut: unul adecă Sfântul Botez iar altul iertăciune; şi au mers fieştecare întru ale sale, bucurându-se şi slăvind pre Dumnezeu şi pre plăcutul său pre Sfântul Mina mărindu-l.

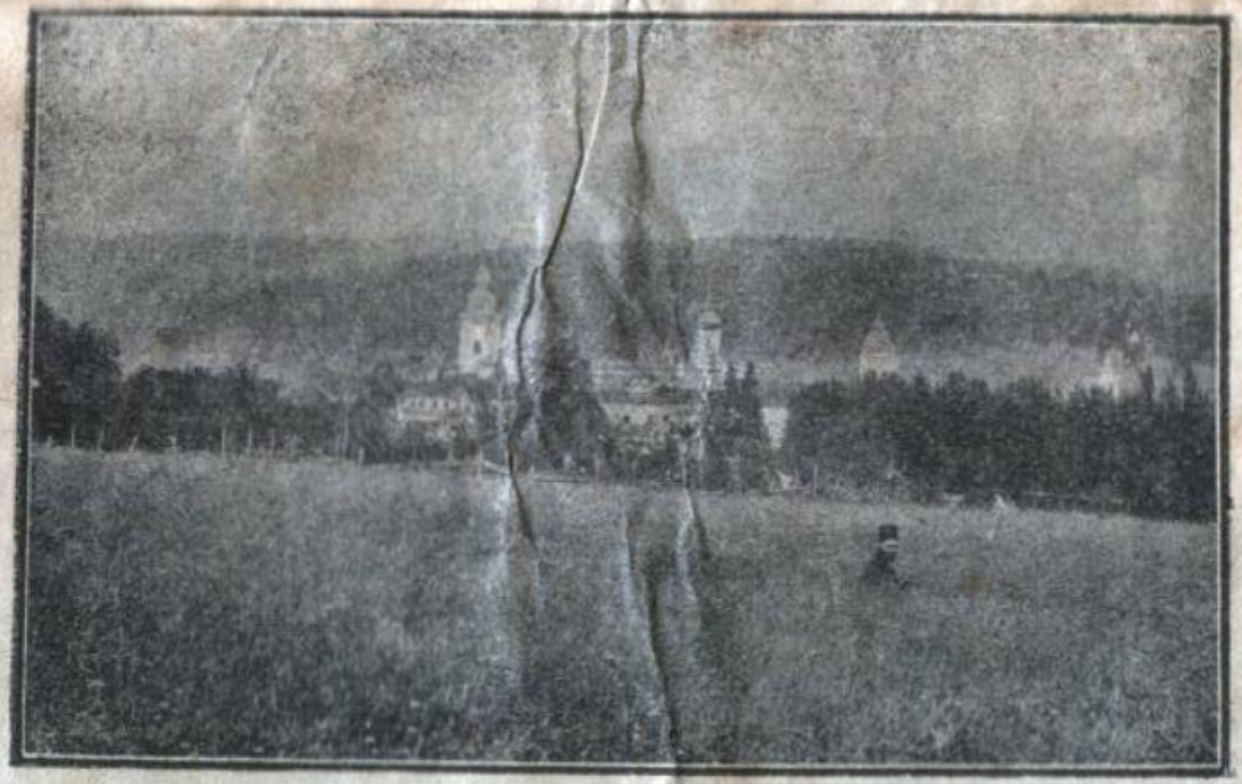

Veđerea Generală a Sfintei Monastiri Ne amţu

PREȚUL 5 LEI